

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи давлатии
омузгории Тоҷикистон ба номи

С.Айнӣ, доктори илмҳои

таърих, профессор

Ибодуллозода А.И.

«15» 03 соли 2023

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Қурбонов Маҳмадӣ Сатторович дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии тақмилёбии шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ» ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Масъалаи тарбияи шуурнокии миллии насли наврас баъди соҳибистиқлолии Ҷумҳурии Тоҷикистон яке аз масъалаҳои мубрам ба ҳисоб меравад, зеро баробари пешрафти иқтисодиёту иҷтимоӣ ҳамамон, боло бурдани маънавият низ зарур арзёбӣ мегардад. Зикр бояд намуд, ки баробари пошхӯрии иттиҳоди Шӯравӣ ва ба даст овардани истиқлоли давлатӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таъсири ихтилофҳои сиёсӣ ва иҷтимоӣ боис гардид, ки тарбияи шуурнокии миллии ҷавонон ва наврасон як андоза коста гардад.

Вобаста ба фикрҳои ғавқузикр, мавзӯи таҳқиқотии диссертатсионии интиҳобнамудаи Қурбонов Маҳмадӣ Сатторович – «Шароитҳои педагогии тақмилёбии шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ» бе шак мубрам ва замонавӣ маҳсуб дониста мешавад.

Андешаи унвонҷӯ дар хусуси он, ки имрӯз ҷавонон зери таъсири донишҳои маънавӣ-ахлоқӣ таваҷҷуҳи худро ба арзишҳои маънавӣ, яъне

омодагӣ барои омӯхтан аз таҷрибаи инсонӣ ва дарки падидаҳои ҷаҳонӣ дар шакли донишҳо, арзишҳо ва неъматҳои мавҷудайи муҳити онҳоро ихотакарда равона намуда, куллан, аз насли пештара фарқ мекунанд, асоснок мебошад. Махз, мазмуну муҳтавои диссертатсияи унвончӯ Қурбонов Маҳмадӣ вобаста ба фикрҳои болоӣ банду баст карда шудааст.

Таҳсил дар муассисаи таҳсилоти олии касбӣ барои донишҷӯён аз он ҷиҳат самарабахш мебошад, ки дар овони таҳсил ғанӣ гардонидани таҷрибаи шуурнокии миллии ҷавонон шакл мегирад, ки ин дар ҳаёти минбаъдаи онҳо мавқеи муҳимро касб менамояд. Дар муассисаи таҳсилоти олии касбӣ дар шароити муҳити гуногунфарҳангӣ тавассути корҳои гуногуни тарбиявӣ ҷобилиятҳои худшиносӣ ва худрушдиҳии донишҷӯён ба низоми муайян медарояд.

Аз ҷониби дигар, чи тавре ки унвончӯ қайд менамояд, дар муҳити ҷамъиятӣ, дарк ва самтгирӣ ба интиҳоби бошууруна, муайян кардани роҳи зиндагӣ, омода намудани донишҷӯён ба таҷрибаи ғанигардонию шуурнокии миллии душвор аст. Бинобар ин, ҷустуҷӯи воситаҳо, усулу шаклҳои дастгирии педагогии ғанигардонидани таҷрибаи шуури миллии донишҷӯён, ки таъсири манфии омилҳои муҳити зистро то ҳадди ақал кам мекунад, муҳим мебошад (сах. 4).

Дарҷаи асосноккунии нуктаҳои илмӣ

Аз ҷониби унвончӯ ба таври муфассал таҳқиқотҳои илмии психологҳо, педагогҳо ва файласуфон омӯхта шудааст, ки дар онҳо масъалаҳои умуминазариявии ғанигардонидани таҷрибаи шуурнокии миллии наврасону ҷавонон таҳлилу баррасӣ гардидаанд.

Дар баробари ин, таҳлил ва омӯзиши масъалаи мазкур ба унвончӯ имкон додааст, ки дар масъалаи такмилёбии шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ ихтилоф ва мушкилиҳоро муайян созад, яъне мушкилот байни:

– талаботи ҷомеа ба шахсияти аз ҷиҳати маънавӣ ғанигардида, ки қобил аст нерӯи маънавии худро дар муҳити бисёрфарҳангаи таҳсилотӣ

татбиқ намояд ва коркарди нокифояи назариявии муносибатҳои инноватсионӣ ба масъалаи татбиқи нерӯи педагогии муҳити бисёрфарҳангии таҳсилотӣ;

– талаботи афзоишёфта дар баррасии воситаҳо ва имкониятҳои муҳити бисёрфарҳангии таҳсилотӣ дар ғанигардони тҷрибаи шуурнокии милли донишҷӯён ва асосноккунии нокифояи назариявии амсиласозии он;

– талаботи вазъи воқеии таҳсилотӣ дар таъмини илмию методии ғанигардони тҷрибаи маънавӣ дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти муассисаи таҳсилоти олии касбӣ ва коркарди нокифояи воситаҳои педагогии таҳқиқи падидаи мазкур дар назария ва амалияи муосири педагогӣ ошкор карда шавад (саҳ. 7).

Ихтилофоти ишорашуда проблемаи таҳқиқотро муайян кардаанд, яъне мазмун, шаклҳо, методҳо ва шароити самарабахшии раванди ғанигардони тҷрибаи шуурнокии милли донишҷӯёнро дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти муассисаи таҳсилоти олии касбӣ чӣ тавр ба роҳ мондан даркор.

Вобаста ба фикрҳои болозикр асосҳои методологӣ ва назариявии таҳқиқоти анҷомдодаи унвонҷӯ Қурбонов Маҳмадӣ Сатторович ягон шубҳаро ба вучуд намеоранд ва боварибахш мебошанд. Унвонҷӯ дониши хуби назариявӣ дошта, дорои қобилияти таҳлилу хулосабарорӣ намудани натиҷаҳои ба даст овардаи таҳқиқот буда, нуқтаи назари илман асосноки худро пешниҳод намудааст, ки ба ҳаллу фасли масъалаи мубрами технологияи педагогии муҳити бисёрфарҳангии донишгоҳӣ дар ғанигардони тҷрибаи шуурнокии милли донишҷӯён равона карда шудаанд.

Пояи таҳқиқотӣ ва татбиқи амалии нуқоти илмӣ, методҳои илмӣ-таҳқиқотӣ, корҳои тҷрибавӣ-озмоишии анҷомдода дар ҳар як давраи таҳқиқот, мантиқи фикрронӣ ба талаботи мавҷуда оид ба таҳияи корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ ҷавобгӯ мебошанд.

Мо пурра ба ақидаи унвончӯ мувофиқем, ки дар ташаккули шуурнокии миллии донишчӯён мафҳуми арзишҳои маънавӣ мавқеи муҳимро касб менамоянд. Аз ин рӯ, дар таҳқиқоти мазкур унвончӯ ба низом ва ошкор намудани таҷрибаи маънавии донишчӯён ва ғанигардонидани он дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилотӣ аҳамияти махсус додааст. Дар чараёни таҳқиқот хусусиятҳои махсуси муҳити бисёрфарҳангии таҳсилотӣ шарҳ дода шуда, ҳамзамон, ҷузъҳои ғанигардонии таҷрибаи маънавии донишчӯён тавсиф карда шудааст.

Ташкилу гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ ба унвончӯ имкон фароҳам овардааст, ки заминаҳои методологӣ ва назариявии омӯзиши «таҷрибаи маънавӣ», дар такмилёбии шуурнокии миллии донишчӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ асоснок ва муайян карда шавад. Аз ин рӯ, унвончӯ қайд мекунад, ки мафҳуми «маънавият» – ин хосияти ғаёлнокии инсон мебошад, ки ҳам устувори мавқеи ҳаётӣ, ҳам имконияти рушди онро таъмин менамояд. Дар навбати худ инсон дорои маънавияти баланд, дорои шуурнокии миллии низ мебошад. Маънавияти инсон ба арзишҳо ва ормони оӣ, ба хоҳиши бошуурона ба камолот расидан дар раванди рушди фарҳангӣ, ба андӯхт ва татбиқи таҷрибаи маънавӣ нигаронида шудааст. Дар асоси таҳқиқоти гузаронидашуда масъалаи маънавиятро ҳамчун сифати шахсият ва воситаи ташаккули шуурнокии миллии баррасӣ кардан мумкин аст, ки дар муносибат ба арзишҳои фарҳанги маънавии инсоният ҳамчун танзимгари асосии ҳавасмандию маъноии ғаёолият ва танзимгари собитсозии асолати инсонӣ дар ҳар як фард ифода ёфтааст (саҳ. 23).

Арзиши илмӣ ва эътимоднокии диссертатсия

Дар диссертатсия дастовардҳои нави илмӣ оид ба ҷорӣ намудани масъалаи ғанигардонии таҷрибаи маънавӣ пешниҳод карда шудааст, яъне:

– дар натиҷаи гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ тасаввуротҳои назариявии донишчӯён васеъ гардида, мазмуни раванди ғанигардонии таҷрибаи шуурнокии миллии донишчӯён дар муҳити

бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ дар асоси технологияҳои инсоншиносӣ ба роҳ монда шудааст. Ин имкон медиҳад, ки таъсири мушкилоти мавҷудбудаи донишҷӯён ба намудҳои гуногуни фаъолияти аз ҷиҳати маънавӣ-ахлоқӣ муҳим ба ҳадди ақал расонида шавад;

– дурнамои муносибати ҳамгироёнаи фарҳангшиносӣ ба раванди ғанигардонии таҷрибаи шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ мусоидат менамояд ва ҳамзамон маҷмӯи принципҳои аз ҷиҳати илмӣ асосноккардашудаи фарҳангшиносӣ, низомнокӣ, фардисозӣ, заминаи мусбати кӯшиши донишҷӯён ба аз худ кардани мафҳумҳои шуурнокии миллии, таҷрибаи рафтори ахлоқӣ, мушаххас карда шудааст;

– барои аз худ кардану дар амал истифода бурдани рафторҳои ахлоқӣ монеаҳо бартараф карда шудааст: сатҳи пасти самтнокии донишҷӯён ба арзишҳои фарҳанги маънавӣ; мутобиқати нопурраи барномаҳои таълимию таҳсилотии силсилаи фанҳои гуманитарӣ дар самти ғанигардонии таҷрибаи шуурнокии миллии донишҷӯён дар шароити дигаргуншавии соҳаи маънавию ахлоқии ҷомеаи тоҷик; зарурати таҳия ва ҷорикунии шаклҳои дастгирии раванди ғанигардонии таҷрибаи шуурнокии миллии донишҷӯён ва ғайра.

Аз таҳлили диссертатсияи Қурбонов Маҳмадӣ ба чунин хулоса омадан мумкин аст, ки ӯ ба ҳалли масъалаи такмилёбии шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ дақиқкорона муносибат намудааст. Аз ин ҷост, ки дар диссертатсия аз ҷониби унвонҷӯ маҷмӯи ҷузъҳои «таҷрибаи шуурнокии миллии донишҷӯён (сах. 26), таърифтоти мафҳуми ғанигардонии таҷрибаи шуурнокии миллии донишҷӯён (сах. 27), нерӯи педагогии муҳити бисёрфарҳангаи таҳсилотӣ дар ташаккули шуурнокии миллии донишҷӯён (сах. 53 – 54), салоҳиятҳои педагогӣ дар фаъолияти омӯзгор доир ба ғанигардонии таҷрибаи маънавӣ-ахлоқии донишҷӯён (сах. 119), сатҳҳои ташаккулёбии таҷрибаи маънавӣ-ахлоқии донишҷӯён аз рӯи меъёрҳои рафтори ахлоқӣ, (сах. 124 – 125), сатҳҳои ташаккулёбии

таҷрибаи маънавии донишҷӯён аз рӯйи меъёри ҳавасмандӣ (сах. 126), гурӯҳбандии арзишҳои маънавӣ-ахлоқӣ аз ҷониби донишҷӯёни донишгоҳ арзёбишуда (сах. 128, 129), сатҳҳои ташаккулёфтаи таҷрибаи маънавии донишҷӯён аз рӯйи меъёри арзишӣ (сах. 129) дар сатҳи баланди илмӣ таҳлил ва асоснок карда шудааст.

Дар диссертатсия собит карда шудааст, ки муҳити бисёрфарҳангаи таҳсилотии донишгоҳӣ бо иҷрои вазифаҳои таълимӣ, тарбиявӣ, иртиботӣ, фаъолиятнокӣ, рушддиҳанда, ба эҷоди шароит барои дарк ва қабули фарҳанги маънавии дар ҷомеа эътирофшуда, меёр ва намунаҳои рафтори одамони гурӯҳҳои гуногуни фарҳангӣ ва этникӣ, ташаккули маҳорати бурдани муколимаи байнифарҳангӣ, такмилёбии маънавӣ, ба мутобиқшавӣ дар ҷомеа мусоидат менамояд. Нерӯи педагогии муҳити бисёрфарҳангаи таҳсилотӣ, ҳамчун хосияти рушддиҳандаи низомнокӣ, имкониятҳои педагогӣ (шахсияти рушддиҳанда)-ро инъикос мекунад, ки имкон медиҳанд, то шароит ва захираҳои зарурии шароитҳои педагогии ғанигардии таҷрибаи маънавии донишҷӯён эҷод карда шаванд.

Низоми ба ғанигардони таҷрибаи маънавии донишҷӯён нигаронидашуда дар муҳити бисёрфарҳангаи таҳсилотӣ ба муносибати ҳамгироёнаю фарҳангшиносӣ асос ёфтааст, ки принципҳои фарҳангсалоҳдид, низомнокӣ, фардисозӣ, таҷрибаи маънавӣ, заминаи мусбати фаъолияти донишҷӯёро муайян месозад ва қисматҳои зерини бо ҳамдигар вобастаро аз ҷиҳати сохторӣ инъикос менамояд: методологӣ, мазмуннокӣ, натиҷанокӣ, ки сатҳҳои ташаккулёфтаи таҷрибаи маънавиро аз рӯйи меёрҳои фарқгузоштае тавсиф медиҳад, ки вазифаҳои робитаи мутақобиларо иҷро карда, ба муайянсозии афзоишдиҳандаи ғанӣ гардидани таҷрибаи маънавии донишҷӯён имкони васеъ фароҳам меорад.

Ҳамин тавр, шароитҳои педагогӣ, ки дар рафти гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ асоснок карда шуданд (мубрамшавии мавқеи субъектии донишҷӯён дар фаъолияти аз ҷиҳати маънавӣ муҳим; ғанигардони мазмунии муҳити бисёрфарҳангаи таҳсилотӣ бо маъниҳо

ва арзишҳои аз ҷиҳати шахсияти муҳимми фарҳанги маънавӣ, дастгирии педагогии ғанигардии таҷрибаи маънавии донишҷӯён дар асоси технологияҳои муосири инсоншиносӣ), ба сифати танзимгари зарурӣ ва кифояи ғанигардонии таҷрибаи ташаккули шуурнокии миллии донишҷӯён дар қараёни татбиқи амсилаи таҳияшуда хизмат мекунад.

Асосҳои методологӣ ва назариявии таҳқиқоти диссертационии Қурбонов Махмадиро тафаккури нави сиёсӣ ва фарҳангӣ ташкил медиҳад, ки моҳияти он таҳкими истиклолияти давлатӣ, ваҳдату ягонагӣ, худшиносии миллӣ, ҳисси ватандӯстию ватанпарастӣ, таъмини амнияти давлату миллат, ҳифзи тамомияти арзӣ ва манфиатҳои умумимиллӣ ташкил медиҳад.

Унвонҷӯ дар ҳаллу ҷасли мавзӯи интихобнамудаи худ он нуктаро ба инобат гирифтааст, ки тарбияи шуурнокии миллӣ падидаи иҷтимоӣ, фарҳангӣ, психологӣ ва педагогӣ буда, барои танзими ҳаёти инсон ва пешрафти ҷамъият хизмат мекунад. Он ҳамчун фаъолияти махсуси мақсадноки инсон барои рушди шахс ва ворид шудани инсон ба қараёни зиндагии воқеӣ ва бунёди ҳаёти маданӣ равона карда мешавад. Тарбияи шуурнокии миллӣ дар ҷавонон сифатҳои баланди ахлоқӣ, ҳуввияти миллӣ, инсондӯстӣ, озодандешӣ, мавқеи шахрвандӣ, ташаббускорӣ ва амсоли инро ташаккул медиҳд. Чунин шахрванд қодир аст, ки дар пояи манфиатҳои миллӣ фаъолият намояд, нисбати зухуроти манфии ҷомеа аз лиҳози танқид назар кунад, ватани хешро дӯст дорад ва манфиатҳои онро ҳимоя намояд, ҳамчун соҳиби тафаккури миллӣ ва посдори тамаддуни миллӣ дар пешрафти ҷомеа саҳмгузор бошад. Мақсаду вазифаҳои ниҳоии тарбияи шуурнокии миллӣ ташаккули инсонии комил, соҳиби Ватан, нангу номуси миллӣ, ифодагари симои зеҳнию маънавӣ, ахлоқӣ, фарҳангӣ ва арзишҳои дигари инсонӣ мебошад.

Дар рафти гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ унвонҷӯ ба мантиқ, мақсад ва вазифаҳои таҳқиқоти педагогӣ, методика ва мазмуни озмоиши педагогӣ, методҳои таҳлили сатҳи таҷрибаи шуурнокии миллии донишҷӯён; натиҷаҳои тасдиқи амсилаи сохторӣ, ки

самарабахшии раванди таҷрибаи такмилёбии шуурнокии донишҷӯёро таъмин менамояд, эътибори махсус додааст. Ин ба унвонҷӯ имконият додааст, ки вазъияти воқеии номусоидии маънавиро дар муҳити ҷавонон ошкор созад ва нокифоя будани масъалаи ғанигардии таҷрибаи шуурнокии донишҷӯёро муайян намояд.

Дар асоси хулоса ва асосҳои назариявӣ, ки дар мазмунҳои диссертатсия дарҷ ёфтаанд, барои омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ тавсияҳои методӣ оид ба такмили таҷрибаи ғанигардонии шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ коркард шудааст. Ҳамзамон, барномаи махсус кор карда барои мадад шудааст, ки омӯзгорон аз он метавонанд бо мақсади ғанигардонии шуурнокии миллии донишҷӯён истифода баранд.

Тавсияҳои илмӣ-методиҳои коркардшуда метавонанд, тасаввуроти магистрантон ва унвонҷӯёро оид ба масъалаи таҷрибаи ғанигардонии шуурнокии миллии донишҷӯён ғанигардонанд. Натиҷаҳои таҳқиқотро метавон дар курсҳои баланбардории такмили ихтисоси омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ истифода бурд.

Нуқтаҳои назари дар таҳқиқот овардашуда аз ҷиҳати назариявӣ-методологӣ, асоснок буда, қомилан ба проблема, предмети таҳқиқот мувофиқ буда, бе шубҳа шароитҳои педагогии таҷрибаи ғанигардонии шуурнокии миллии донишҷӯёро таъмин карда метавонанд.

Натиҷаҳои кори таҷрибавӣ-озмоишӣ бо роҳи аниқсозӣ, таҳлил ва ҷамъбастанкунии методҳои маҷмӯӣ, ки мақсад ва вазифаҳои таҳқиқотро муайян мекунанд, бо роҳи гузаронидани методикаҳои гуногун дар асоси таҷрибаи омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ ҳангоми гузаронидани пурсишнома ва саволҳои ҷиҳоди мусоҳибаҳо ба амал бароварда шудаанд.

Кори озмоишӣ ба муқоисакунии маълумоти ба даст овардашуда оид ба таҷрибаи ғанигардонии шуурнокии миллии донишҷӯён то таҳқиқот ва пас аз таҳқиқот асос ёфтааст.

Ба қимати муҳими диссертатсия на танҳо мураттабии баёни мантиқии фикр ва забони фасеҳ ва ақидаҳои илман асоснокро мансуб доништан мумкин. Ҳар кадом пешниҳодҳои дар натиҷаи гузаронидани корҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ ба даст омада метавонанд, ба сифати дастовардҳои нави илмӣ дар соҳаи илми педагогика хизмат намоянд.

Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар корҳои ҷопии муаллиф дарҷ ёфтаанд ва онҳо чандин маротиба дар ҷаласаҳои кафедраҳои умумидонишгоҳии педагогикаю психологияи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ, конференсияҳои сатҳи минтақавию ҷумҳуриявӣ ироа гардидаанд.

Аз ҷониби унвонҷӯй 8 мақола ҷоп карда шудааст, ки 4-тои онҳо дар маҷаллаҳои аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тақризшаванда интишор ёфтаанд. Мақолаҳо мазмуну мухтавои рисолаҳо дар бар мегиранд.

Камбудихо оид ба мазмун ва ҷо ба ҷогузори диссертатсия

1. Дар диссертатсия мебоист мушкилоти мавҷудбуда тақмилёбии шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ васеътар кушода дода мешуд.

2. Унвонҷӯ дар зербанди аввали боби якуми диссертатсия ба таҳлили таҳқиқотҳои файласуфон, педагогҳо ва психологҳо бештар таваҷҷӯҳ зоҳир намудааст.

3. Хулосаи боби якуми диссертатсия ба тақмил ниёз дорад, он мазмунӣ мумумии боби мазкурро пурра дар бар намегирад.

4. Дар матни диссертатсия хатоҳои имлоӣ ва хусусияти техникдошта вомехӯранд.

Камбудихои зикргардида ба қимати баланди таҳқиқоти анҷомдодашуда таъсир намерасонанд.

Автореферат мазмун ва мухтавои асосии диссертатсияро дар бар мегирад ва ба талаботи мавҷуда ҷавобгӯ мебошад.

Дар таҳқиқот оид ба самаранокии татбиқи технологияи педагогии тақмилёбии шуурнокии миллии донишҷӯён дар муҳити бисёрфарҳангии

таҳсилоти донишгоҳӣ маълумоти нав ба даст оварда шудааст.

Дар охири диссертатсия самтҳои ояндаи таҳқиқот оид ба масъалаи татбиқи технологияи педагогии муҳити бисёрфарҳангии таҳсилоти донишгоҳӣ дар ғанигардони таҷрибаи маънавии донишҷӯён муайян карда шудааст.

Диссертатсия таҳқиқоти мустақилона анҷомёфта ба ҳисоб рафта, ба талаботи Низомномаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба додани дараҷаҳои илмӣ пурра мувофиқ мебошад ва муаллифи он Қурбонов Маҳмадӣ Сатторович барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот сазовор мебошад.

Такриз аз ҷониби мудирӣ кафедраи педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ Тоҷикистон ба номи С. Айни Мансурова Ҷамила мураттаб гардидааст.

Такризи муассисаи пешбар дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни, ки дар он доктарабӣ дараҷаи илмӣ Қурбонов Маҳмадӣ Сатторович иштирок ва бо маъруза баромад намуд, баррасӣ ва тасдиқ шудааст.

Дар ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни 13 нафар устодону омӯгорон иштирок намуданд.

Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарafdор» – 13 нафар, «бетараф» – нест, «муқобил» – нест. (қарори ҷаласаи васеи семинари илмӣ-назариявии кафедраи педагогикаи Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни аз 15.03.2023, №8).

Раиси ҷаласаи васеи семинари
илмӣ-методӣ, мудирӣ кафедраи
умумидонишгоҳии педагогикаи
Донишгоҳи давлатии омӯзгорӣ
Тоҷикистон, номзади илмҳои
педагогӣ, дотсент

Мансурова Ҷ.С.

Эксперти таҳқиқоти диссертатсионӣ,
дотсенти кафедраи умумидонишгоҳии
педагогикаи Донишгоҳи давлатии
омӯзгории Тоҷикистон, номзади
илмҳои педагогӣ

Самиев Т.А.

Котиби чаласаи васеи семинари
илмӣ-назариявӣ, номзади
илмҳои педагогӣ

Арбобова Ф.А.

15.03.2023

Маълумот барои тамос: 734003, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш.Душанбе,
хиёбони Рӯдакӣ, 121; Тел: +992 (37) 224 13 83, +992(918) 65 71 94; E-mail:
info@mail.ru, www.tgpu.tj

Имзои Ҷ.С. Мансурова, Т.А. Самиев ва Ф. Арбобоваро тасдиқ
мекунам.

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои
махсуси ДДОТ ба номи С. Айнӣ:

Мустафозода А.